

Thế giới từ góc nhìn sáng tạo

Bài toán cho sự phát triển:

Festival hoa Đà Lạt 2005

Trần Thơ Noan Trang, K.167

"Lễ hội hoa Đà Lạt 2004" được tổ chức từ ngày 18 đến 25.12.04 tại Đà Lạt. Chương trình Lễ hội hoa được chia thành 5 phần

Một phần là phần giới thiệu những nét trồng tiêu biểu của Đà Lạt xưa và nay.

Phần thời hai là các màn diễu hành trên những phố của những chiếc xe chở đầy hoa.

Phần thời 3 là màn trình diễn của các kiểu phòng tuyến giao thông như xe lăn, xe nói, xe nhảy, xe máy, xe ngựa,

taxi và các cầu được cách điệu, trang trí bằng các loại hoa tươi.

Phần thời 4 khác là những hình ảnh thân quen nào đó vào ký ức của người Đà Lạt và du khách.

Phần cuối cùng là niềm hạnh phúc của lễ hội với cảnh cội tập thể cho những nỗi u sầu ông nên từ khắp các nơi.

Nếu phục vụ cho lễ hội, ngoài các công trình thực hiện trong khuôn khổ 4,5 tỷ đồng của Ban tổ chức, Công ty quản lý môi trường đô thị Đà Lạt đã chi 500 triệu đồng trang trí hoa tại nhà dân và các công sở khoảng 250 triệu đồng trồng mai anh đào quanh hồ Xuân Hương, 2 tỷ đồng cải tạo, lắp đặt thêm hệ thống đèn trên những phố và xây dựng 5 tháp hoa với 500 triệu đồng một tháp.

Kết quả "Lễ hội hoa Đà Lạt 2004" đã thu hút hơn 37.000 lượt khách tham quan, trong đó có khoảng 4.600 lượt khách quốc tế. Thành công của "Lễ hội hoa Đà Lạt 2004" đã tạo tiền đề cho thành Lâm Đồng tiến hành tổ chức Festival hoa Đà Lạt 2005. Theo ông Nguyễn Diệp, Chủ tịch UBND thành Lâm Đồng, quy mô và kinh phí cho Festival này lớn gấp 3 lần so với "Lễ hội sắc hoa Đà Lạt 2004" (tổng kinh phí là 15 tỷ đồng so với 5 tỷ của "Lễ hội hoa Đà Lạt 2004").

Coi thể thấy, với việc tổ chức "Lễ hội hoa Đà Lạt 2004" và "Festival hoa Đà Lạt 2005", UBND thành Lâm Đồng đã chọn lựa bài toán cho sự phát triển của thành phố trong nội dung du lịch nhờ là một tài sản quan trọng thúc đẩy những tiềm năng và thế mạnh của thành phố. Và nhờ thế mới theo ngôn ngữ của PPLST, từ tình huống và đề xuất phát: "Lam thành phố thúc đẩy sự phát triển kinh tế và văn hóa và xã hội của thành phố" đã xuất hiện tình huống và đề xuất phát 0u tiên: "Lam thành phố thúc đẩy ngành du lịch Lâm Đồng". Trong tình huống 0u tiên này, những bài toán của thể chế là

- Làm thế nào để nâng cao “tính hiệu khách truyền thống” của người dân?
- Giải quyết việc tăng giá phòng vào tới vai trong những ngày cao điểm nhờ thế nào?
- Cải tạo, nâng cấp cơ sở hạ tầng nhờ thế nào trong khi nguồn kinh phí chừa dôi dạt?
- Phát hiện và phát triển các loại hình văn hóa các dân tộc tại tỉnh để thu hút khách du lịch nhờ thế nào?
- Thiết lập mối liên kết những nhà trông của tỉnh thế nào để tạo nên một môi trường...?

Hình từ nguồn: vnexpress.net

Trong số những bài toán trên, chúng ta thời xem tỉnh Lâm Đồng đã giải quyết bài toán “tăng giá phòng” nhờ thế nào.

Nhằm hạn chế tình trạng “tăng giá phòng”, năm năm 2005, tỉnh Lâm Đồng đã quy định giá sàn cho thuê phòng nghỉ (đất chuẩn) là 100-200.000 đồng/phòng 2 người/năm. Các khách sạn đạt “sao”, giá chuẩn nâng kỳ phải cao hơn giá tối thiểu 20%. Trong các ngày lễ cao điểm như khách du lịch, giá phòng lên tới 40%, những giá trị tối đa khoảng quá 400.000 đồng/phòng/năm.

Trong lời giải trên, việc quy định giá sàn cho thuê phòng nghỉ chỉ là một biện pháp hành chính. Nội các khác, người giải chừa tính tới những “thức tế” khi triển khai các quy định về giá sàn cho thuê phòng nghỉ.

Kết quả của việc chừa tính tới những “thức tế”, nhờ chúng ta đã biết, gần sát ngày nghỉ lễ 30/4/05, hàng loạt khách sạn ở Đà Lạt “bò sọc” khi các công ty du lịch gọi nên trả phòng vì bù “be tour”, chẳng hạn khách sạn Tân Thành bù hai công ty trả 90/170 cho nghỉ, khách sạn Thiên Phước, Phòng Trinh bù trả hơn nửa số phòng. Nhiều khách sạn trước lễ 3 tuần, khách gọi nên trả phòng nếu chờ, những giá trị gọi nên trả bù vẫn còn phòng và hầu như là thành phố Đà Lạt thay vì tập nập du khách này vắng vì nên hết phòng và vắng nhiều, thu nhập của tỉnh từ những khách du lịch sẽ bù thu hẹp.

Cho nên, theo tôi, cần tăng cường sự kiểm tra, giám sát của người dân, các biệt là những người khách thuê phòng trước việc giá phòng tăng vào tới vai và chính quyền phải là “người này trung thành” của khách du lịch, chẳng hạn: yêu cầu khách sạn phải công khai giá phòng cho khách thuê phòng. Khi khách thuê phòng thấy sự khác biệt về giá cả thì gọi tới một trung tâm trợ giúp khách du lịch và trung tâm này có trách nhiệm “nói” cho khách du lịch những thiết hại mà họ nên chịu, cho dù họ nên trả tiền cho một công ty du lịch không thuộc tỉnh Lâm Đồng. Còn nhờ vậy, việc tăng giá phòng sẽ bù không chế và nên “công phòng nghỉ” sẽ chấm dứt, khi nói bài toán “tăng giá phòng” môi nước giải quyết. Nội theo ngôn ngữ mỗi học, hệ du lịch tỉnh phải tiến về phía tôi nhiều khi, nghĩa là phải tăng sự ảnh hưởng của chính quyền với các khách sạn, với các trung tâm, công ty du lịch và nên lột mình, khách du lịch nên thức hiện này nên quyền làm “thông tin” của mình, coi nhờ vậy, và với hiệu ứng “lan tỏa hệ thống”, môi tạo nên nên cho các ngành nghề truyền thống coi nên kiến phúc vui du lịch và sự phát triển của chính ngành nghề này.